

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขแปดสิบแปด

การเปิดโปงฝนปลายฤดูเทียมเท็จ: การเดินทางเชิงพยากรณ์ตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

Jeff Pippenger
2024-02-21

กระบวนการแห่งการทดสอบซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อทูตสวรรค์ลงมานั้น ได้รับการแสดงให้เห็นโดยการทดสอบว่าจะหยิบหนังสือออกจากมือของทูตสวรรค์และกินมันหรือไม่ บรรดาผู้ที่เลือกจะกินข่าวสารนั้น ต่อมาก็ถูกกำหนดไว้สำหรับความผิดหวังครั้งหนึ่ง ในขณะที่กลุ่มที่ปฏิเสธจะกินถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง หนังสือเล่มเล็กซึ่งจะต้องถูกกินนั้น เป็นสัญลักษณ์แทน "ความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้น" ของข่าวสารซึ่งได้ถูกแกะตราออกเป็นครั้งแรก ณ "วาระสุดท้าย" ไม่ว่าจะที่ปี 1798 หรือ 1989 แล้วภายหลังจึงถูกทำให้เป็นข่าวสารอย่างเป็นทางการ ซึ่งจะทำให้คนในชั่วอายุขัยที่มีชีวิตอยู่ในเวลานั้นต้องรับผิดชอบต่อความสว่างแห่งความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นนั้น ในประวัติศาสตร์ทั้งสอง เมื่อคำพยากรณ์เกี่ยวกับอิสลามได้สำเร็จสมบูรณ์แล้ว ข่าวสารที่จะต้องถูกกินซึ่งอยู่ในมือของทูตสวรรค์นั้น ก็ถูกยอมรับหรือถูกปฏิเสธ หากข่าวสารซึ่งหนังสือนั้นเป็นสัญลักษณ์แทนถูกปฏิเสธ ผู้ที่กระทำเช่นนั้นและยังคงพยายามอ้างว่าตนยังคงเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกอยู่ ก็จำต้องผลิตข่าวสารฝนชุกปลายฤดูปลอมขึ้นมา

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

การกบฏในอดีตของบรรดาชั่วอายุแห่งแอดเวนต์นิยามได้ถูกทำให้เป็นประเด็นแห่งการทดสอบอีกครั้งหนึ่ง ฮาบากุก บทที่สอง ระบุถึงข้อถกเถียงประการหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่ถูกแทนไว้ในบทนั้น อันเป็นแนวคำพยากรณ์คู่ขนานกับอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน เมื่อยามเฝ้าถามว่าเขาควรจะทำอย่างไรในประวัติศาสตร์ของอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น เขาได้รับบัญชาให้ "เขียนนิมิตนั้นไว้ และให้แจ่มแจ้งลงบนแผ่นป้าย" บรรดายามเฝ้าแห่งประวัติศาสตร์มีเลอไรต์ได้จัดทำแผนภูมิปี 1843 ขึ้นในปี 1842 และการจัดทำแผนภูมินั้นก็ได้กลายเป็นหมุดหมายหนึ่ง แผนภูมินั้นเองคือ "นิมิต" แห่งฮาบากุก บทที่สอง ซึ่งได้ถูกทำให้แจ่มแจ้งลงบนแผ่นป้าย และจะเป็นสิ่งที่กล่าวขึ้นในวาระสุดท้าย

ไม่นานหลังจากวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

บรรดาผู้ที่ตระหนักถึงกิจกรรมของศาสนาอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม ได้รับการทรงนำให้หวนกลับไปสู่ "มรรคาโบราณ" ของเยเรมีย์ และดำเนินอยู่ในมรรคนั้น "มรรคาโบราณ" เหล่านั้นชี้ให้เห็นว่า วิบัติทั้งสามแห่งวิวรรณ์ บทที่แปด ข้อสิบสาม เป็นภาพแทนบทบาทเชิงพยากรณ์ของศาสนาอิสลาม ทันทีหลังจากนั้น Future for America ก็เริ่มจัดพิมพ์แผนภูมิสองฉบับแห่งฮาบากุก บทที่สองขึ้นใหม่ ณ จุดเดียวกันทุกประการในประวัติศาสตร์คู่ขนานของกลุ่มมีเลอไรต์ ซึ่งแผนภูมิทั้งสองนั้นได้ถูกนำเสนอเป็นหมายสำคัญ อันเป็นสิ่งที่เคยได้รับการเป็นภาพแทนโดยการจัดทำแผนภูมิปี 1843 ในปี 1842.

"ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1842 ได้มีการประชุมใหญ่สามัญขึ้นที่เมืองบอสตัน [รัฐแมสซาชูเซตส์] เมื่อเริ่มการประชุมครั้งนี้ ฟีน้องชาร์ลส์ พีทซ์ และอพอลโลส เฮล แห่งเมืองเฮเวอร์ฮิลล์ ได้นำคำพยากรณ์เชิงภาพของดาเนียลและยอห์น ซึ่งพวกเขาได้วาดไว้บนผืนผ้า พร้อมทั้งตัวเลขเชิงพยากรณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จครบถ้วนของคำพยากรณ์นั้น มานำเสนอ

พี่น้องพิทซีในการอธิบายจากแผนภูมิของเขาต่อที่ประชุม กล่าวว่า
ขณะกำลังตรวจสอบคำพยากรณ์เหล่านี้
เขาได้คิดว่าหากสามารถจัดทำสิ่งบางอย่างในลักษณะเช่นที่นำเสนอออกมาได้
ก็จะช่วยให้เรื่องนั้นเข้าใจได้ง่ายขึ้น และทำให้เขานำเสนอต่อผู้ฟังได้สะดวกยิ่งขึ้น
นี่คือความสว่างที่เพิ่มขึ้นในวิถีทางของเรา
พี่น้องเหล่านี้ได้กำลังกระทำสิ่งทีองศ์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ฮาบากุกในนิมิตของท่านเมื่อ 2,468
ปีก่อน โดยตรัสว่า ‘จงเขียนนิมิตนั้นไว้ และจงทำให้ชัดเจนลงบนแผ่นป้าย เพื่อผู้ที่อ่านนั้นจะได้วิ่งไป
เพราะนิมิตนั้นยังคงมีไว้สำหรับเวลาที่กำหนด’ ฮาบากุก 2:2.”

“ภายหลังการอภิปรายกันอยู่ระยะหนึ่งในเรื่องนี้
ที่ประชุมได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้จัดพิมพ์ด้วยวิธีลิโทกราฟีจำนวนสามร้อยฉบับ
ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับฉบับนี้ และในไม่ช้าก็ได้ดำเนินการสำเร็จ สิ่งเหล่านี้ถูกเรียกว่า ‘แผนภูมิปี 43’
การประชุมครั้งนี้มีความสำคัญยิ่ง” The Autobiography of Joseph Bates, 263.

“คำพยากรณ์อันเป็นเอกฉันท์ของบรรดาผู้บรรยายและสิ่งพิมพ์เรื่องการเสด็จมาครั้งที่สอง เมื่อยืนหยัดอยู่บน
‘ความเชื่อดั้งเดิม’ ก็คือ การตีพิมพ์แผนภูมินั้นเป็นความสำเร็จสมจริงของฮาบากุก 2:2, 3
หากแผนภูมินั้นเป็นหัวข้อแห่งคำพยากรณ์ (และผู้ตีพิมพ์ก็ละทิ้งความเชื่อดั้งเดิม)
แล้วก็ย่อมเป็นผลตามมาว่า 457 BC เป็นปีที่ต้องใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการคำนวณ 2300 วัน
เป็นสิ่งจำเป็นที่ปี 1843 จะต้องเป็นเวลาที่ได้รับการประกาศตีพิมพ์เป็นครั้งแรก เพื่อว่า ‘นิมิต’ จะ ‘ชักช้า’
หรือเพื่อว่าจะมีช่วงเวลาแห่งการชักช้า
ซึ่งในระหว่างนั้นหมู่พรหมจารีจะพากันวิ่งและกลับไปในเรื่องใหญ่แห่งเวลา
ก่อนที่พวกเขาจะถูกปลุกให้ตื่นขึ้นโดยเสียงร้องเที่ยงคืน” James White, Second Advent Review
and Sabbath Herald, Volume I, Number 2.

“บัดนี้ ประวัติศาสตร์ของเราแสดงให้เห็นว่า
มีคนหลายร้อยคนที่สั่งสอนจากแผนภูมิลำดับเวลาเดียวกันกับที่วิลเลียม มิลเลอร์ใช้
และล้วนเป็นแบบเดียวกัน แล้วในเวลานั้น
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของข่าวสารก็อยู่ที่การมุ่งเน้นเพียงหัวข้อเดียว
คือการเสด็จมาขององค์พระเยซูเจ้าภายในเวลาที่กำหนดแน่นอน คือในปี 1844” Joseph Bates, Early
SDA Pamphlets, 17.

การพิมพ์ซ้ำแผนภูมิปี 1843 และ 1850 ในประวัติศาสตร์ช่วงทันทีหลังวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 นั้น
เป็นความสำเร็จสมดังคำพยากรณ์ในฮาบากุกบทที่สองมากพอ ๆ กับที่การตีพิมพ์แผนภูมิปี 1843 ในปี 1842
เคยเป็นมา การจัดทำตารางเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของลำดับเรื่องในฮาบากุกบทที่สอง และจะต้องเกิดขึ้น
ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 การกบฏของปี 1863
ได้ถูกทำซ้ำอีกครั้งโดยพวกแอ็ดเวนติสต์ชาวเลาตีเซียเหล่านั้น ผู้ซึ่งปฏิเสธที่จะกลับไปสู่ “วิถีโบราณ”
ของเยเรมีย์

“ศัตรูกำลังพยายามเบี่ยงเบนความคิดของพี่น้องชายหญิงของเราจากงานแห่งการเตรียมชนชาติหนึ่งให้ยืน
หยัดได้ในวันสุดท้ายเหล่านี้ การใช้เหตุผลอันวิปลาสของมันถูกออกแบบมาเพื่อนำความคิดให้หันเหไปจาก
กัณฑ์และหน้าที่แห่งโมงยามนี้ พวกเขาประเมินว่าความสว่างซึ่งพระคริสต์เสด็จมาจากสวรรค์เพื่อประธา
นแก่ยอห์นสำหรับประชากรของพระองค์นั้นมีคุณค่าเพียงเล็กน้อย พวกเขาสอนว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ
ที่อยู่ตรงหน้าเราในไม่ช้านี้มิได้มีความสำคัญเพียงพอที่จะต้องได้รับความเอาใจใส่เป็นพิเศษ
พวกเขาทำให้ความจริงซึ่งมีต้นกำเนิดจากสวรรค์ไร้ผล
และปล้นชิงประสบการณ์ในอดีตของประชากรของพระเจ้าไปจากเขา โดยให้วิทยาศาสตร์เทียมเท็จแทน
‘พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า ท่านทั้งหลายจงยืนอยู่ที่หนทางทั้งหลายและมองดู และจงถามถึงมรรคาเก่า ๆ

ว่าหนทางคืออยู่ที่ไหน แล้วจงดำเนินในหนทางนั้น' [Jeremiah 6:16.]”

“อย่าให้ผู้ใดพยายามหรือถอนรากฐานแห่งความเชื่อของเรา—รากฐานที่ได้ถูกวางไว้ตั้งแต่เริ่มต้นของงานของเรา โดยการศึกษาระวจนะด้วยการอธิษฐานและโดยการสำแดง จากรากฐานเหล่านี้ เราได้ก่อสร้างสืบต่อมานานกว่าห้าสิบปีแล้ว มนุษย์อาจคิดว่าตนได้ค้นพบหนทางใหม่ ว่าตนสามารถวางรากฐานที่มั่นคงยิ่งกว่ารากฐานที่ได้ถูกวางไว้แล้ว แต่สิ่งนี้เป็นการล่อลวงอย่างใหญ่ยิ่ง ‘เพราะว่าผู้ใดจะวางรากอันอื่นอีกไม่ได้แล้ว นอกจากที่ได้วางไว้แล้ว’ [1 Corinthians 3:11.] ในอดีต หลายคนได้พยายามสร้างความเชื่อใหม่ และสถาปนาหลักการใหม่ขึ้น แต่สิ่งทีพวกเขาสร้างนั้นตั้งอยู่ได้นานเพียงใด? ไม่นานก็พังทลายลง เพราะมิได้ตั้งอยู่บนพระศิลา” Testimonies, volume 8, 296, 297.

เยเรมีย์ชี้ให้เห็นว่า การดำเนินอยู่ใน “มรรคาโบราณ” คือการพบ “การพักสงบ” และการพักสงบนั้นคือ “ฝนชุกปลายฤดู” ซึ่งได้เริ่มขึ้นเมื่อบรรดาประชาชาติพากันกรีวโกรธในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เมื่ออาคารใหญ่ทั้งหลายของนครนิวยอร์กพังทลายลง ผู้ที่ในเวลานั้นได้รับข่าวสารเข้าไปก็ได้กลายเป็นยามเฝ้าของฮาบากุก ผู้ซึ่งจะต้อง “เขียนนิมิตนั้นไว้ และทำให้กระจ่างแจ้ง” เยเรมีย์ระบุถึงยามเฝ้ากลุ่มเดียวกันนั้นเองในช่วงเวลาแห่ง “การพักสงบ” ซึ่งคือ “ฝนชุกปลายฤดู”

พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า “จงยืนอยู่ตามหนทางทั้งหลาย และจงมองดู และจงถามหาบรรดาทางโบราณว่า ทางคืออยู่ที่ไหน แล้วจงดำเนินในทางนั้น แล้วเจ้าทั้งหลายจะพบความสงบพักผ่อนแก่จิตวิญญาณของเจ้า” แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า “พวกเราจะไม่ดำเนินในทางนั้น” “ยิ่งกว่านั้น เราได้ตั้งคนยามไว้เหนือพวกเจ้า กล่าวว่า ‘จงเสียวหูฟังเสียงแตรเถิด’” แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า “พวกเราจะไม่ฟัง” เยเรมีย์ 6:16, 17

แตรที่พวกเขาจะต้องเป่านั้น คือแตรที่หกแห่งวิบัติประการที่สองในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ และในยุคสุดท้ายนั้นคือแตรที่เจ็ดแห่งวิบัติประการที่สาม ยามเฝ้าของฮาบากุก ซึ่งก็คือยามเฝ้าของเยเรมีย์ เปล่งสารแห่งคำเตือน ซึ่งในการกบฏปี 1888 นั้น ได้ถูกปฏิเสธ แตรที่หกซึ่งถูกปฏิเสธในปี 1888 นั้น คือข่าวสารถึงชาวเลาตีเซีย

“ข่าวสารที่ได้ประทานแก่เราโดย A. T. Jones และ E. J. Waggoner คือข่าวสารของพระเจ้าถึงคริสตจักรลาโอตีเซีย และวิบัติจะมีแก่ผู้ใดก็ตามที่ปากกล่าวว่าตนเชื่อความจริง แต่กระนั้นก็ยัง ไม่สะท้อนรัศมีที่พระเจ้าประทานไปยังผู้อื่น” The 1888 Materials, 1053.

ข่าวสารแห่งแตรใบที่เจ็ดของปี 1888 ได้ถูกแปลงขึ้นเป็นครั้งแรกแก่เลาตีเซียในปี 1856 และต่อมาข่าวสารถึงเลาตีเซียนั้นก็ถูกวางไว้ภายในบริบทของความสว่างที่เพิ่มขึ้นของ “เจ็ดกาล” เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001 การทรงเรียกให้กลับไปสู่ทางเก่าของเยเรมีย์ และให้ดำเนินในทางนั้นเพื่อจุดประสงค์ในการรับข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู ได้รวมเอาข่าวสารคำเตือนแห่งแตรใบที่เจ็ดซึ่งถูกแสดงว่าเป็นข่าวสารถึงเลาตีเซีย และ “เจ็ดกาล” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของรากฐาน เข้าไว้ด้วย.

“คำมูสา” ที่คำพยากรณ์ได้ระบุว่าเป็นเหตุให้เกิดความหลงผิดอย่างแรงกล้าตามที่เปาโลเขียนไว้ นั้น ได้ถูกนำเข้ามาสู่คนรุ่นที่สามของลาวาตีเซียนแอ็ดเวนติสต์ในปี 1931 สิบหกปีหลังจากการถึงแก่กรรมของผู้เผยพระวจนะหญิงผู้นั้น “คำมูสา” ซึ่งเข้ามาในคนรุ่นที่สามนั้น ตามคำพยากรณ์ถูกกำหนดตำแหน่งไว้ในช่วงเวลาที่เหมาะสมด้วย “พวกผู้หญิงกำลังรำให้ให้ห่มมูส” และด้วยเหตุนี้จึงสัมพันธ์กับข่าวสารฝนชุกปลายฤดูที่เยี่ยมเจ็ล.

ควรเข้าใจรายละเอียดของวิธีที่ “คำมูสา” ถูกเผยแพร่ออกไป เช่นเดียวกับที่ควรเข้าใจบทบาทเชิงพยากรณ์ของ “คำมูสา” ในคำพยากรณ์เกี่ยวกับยุคสุดท้าย
บรรดาคนช่างเยาะเย้ยที่ปกครองกรุงเยรูซาเล็มในช่วงเวลาของฝนปลายฤดู ซึ่งเป็นเวลาของการประทับตราหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น ได้สร้างข่าวสารฝนปลายฤดูอันแท้จริงขึ้นในคนรุ่นที่สามของแอ็ดเวนติสม์ ดังที่มีภาพแทนไว้โดย “พวกผู้หญิงที่ร้องให้คร่ำครวญเพราะห่มมูช” ในเอเสเคียลบทที่แปด
ข่าวสารฝนปลายฤดูอันแท้จริงของพวกเขาจะถูกเอเสเคียลพรรณนาไว้ด้วยว่าเป็นรากฐานอันแท้จริง กำแพงคุ้มกันอันแท้จริง และข่าวสารแห่งสันติภาพและความปลอดภัยอันแท้จริงอีกด้วย

พวกเขาไม่ได้เห็นนิมิตอันไร้สาระ และกล่าวคำพยากรณ์เท็จมิใช่หรือ ในเมื่อพวกเขาบอกว่า “พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้” ทั้งที่เราไม่ได้ตรัส? เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะพวกเขาได้กล่าวสิ่งไร้สาระและเห็นสิ่งมูสา ฉะนั้น ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา พระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส
และมือของเราจะอยู่เหนือบรรดาผู้เผยพระวจนะที่เห็นสิ่งไร้สาระและทำนายสิ่งมูสา พวกเขาจะไม่มีส่วนในที่ประชุมแห่งชนชาติของเรา และจะไม่ถูกบันทึกไว้ในทะเบียนของพงศ์พันธุ์อิสราเอล ทั้งจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล และพวกเขาจะรู้ว่าเราเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เพราะว่า ไซแล้ว เพราะพวกเขาได้ล่อลวงชนชาติของเรา โดยกล่าวว่า “สันติสุข” ทั้งที่ไม่มีสันติสุข และคนหนึ่งก่อกำแพงขึ้น และดูเถิด คนอื่น ๆ ก็ฉาบมันด้วยปูนที่ไม่ได้คลุกอย่างดี จึงกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ฉาบมันด้วยปูนที่ไม่ได้คลุกอย่างดีว่า มันจะพังลง จะมีฝนห่าใหญ่เทลงมา และเจ้า โอ ลูกเห็บก้อนนมหีมา จะตกลงมา และลมพายุจะฉีกมันออก ดูเถิด เมื่อกำแพงนั้นพังลงแล้ว เขาจะไม่กล่าวแก่พวกเขาหรือว่า “ปูนที่พวกเขาฉาบไว้มันอยู่ที่ไหน?” เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะฉีกมันด้วยลมพายุในความพิโรธของเรา และจะมีฝนห่าใหญ่ในความกริ้วของเรา และลูกเห็บก้อนนมหีมาในความพิโรธของเราเพื่อทำลายมัน เราจะทำลายกำแพงที่พวกเขาฉาบด้วยปูนที่ไม่ได้คลุกอย่างดี และทำให้มันราบถึงดิน จนฐานรากของมันถูกเปิดเผย และมันจะพังลง และพวกเขาจะถูกทำลายเสียท่ามกลางมัน แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราเป็นพระยาห์เวห์ ดังนั้นแหละ เราจะระบายความพิโรธของเราออกต่อกำแพงนั้น และต่อบรรดาผู้ที่ฉาบมันด้วยปูนที่ไม่ได้คลุกอย่างดี และจะกล่าวแก่พวกเขาว่า “กำแพงไม่มีอีกต่อไปแล้ว และบรรดาผู้ที่ฉาบมันก็ไม่มีอีกต่อไป” กล่าวคือ
บรรดาผู้เผยพระวจนะของอิสราเอลผู้พยากรณ์ถึงกรุงเยรูซาเล็ม และผู้เห็นนิมิตแห่งสันติสุขเพื่อนคนนั้น ทั้งที่ไม่มีสันติสุขเลย พระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส เอเสเคียล 13:7-16

ความเท็จและคำมูสาที่บรรดาคนช่างเยาะเย้ยในเยรูซาเล็มซ่อนตัวอยู่ภายใต้สิ่งนั้น ในอิสยาห์บทที่ยี่สิบแปดและยี่สิบเก้า ท้ายที่สุดย่อมถูกพิพากษาและทำลายโดย “ภัยพิบัติที่ท่วมท้น”

“เราจะใช้ความยุติธรรมเป็นสายวัด และใช้ความชอบธรรมเป็นลูกตึง และลูกเห็บจะกวาดล้างที่ลี้ภัยแห่งความเท็จเสีย และน้ำจะท่วมท้นที่ซ่อนนั้น และพันธสัญญาของเจ้ากับความตายจะถูกเพิกถอนเสีย และข้อตกลงของเจ้ากับแดนคนตายจะไม่ตั้งมั่น เมื่อการไต่ถามท่วมท้นผ่านเข้ามา เจ้าก็จะถูกมันเหยียบย่ำลง” อิสยาห์ 28:17, 18

“แฉะเยียนทีหลังท่วม” ของอิสยาห์ คือ “ฝนห่าทีหลังท่วม” ของเอเสเคียล ซึ่งถูกนำมาสู่บรรดาผู้ที่ได้ “ทำนายมูสา” โดยเสนอ “นิมิตอันไร้สาระ” และโดยอ้างว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้” ทั้งที่พระเจ้ามิได้ “ตรัส” เลย “คำมูสา” ที่คนโบราณเหล่านั้นใช้ซ่อนตนอยู่นั้น ถูกพรรณนาเป็นสิ่งที่พวกเขาอ้างว่าพระเจ้าตรัสไว้ ดังนั้นจึงเป็น “คำมูสา” เกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้า
ไม่ว่าพวกเขาจะได้ระบุหลักคำสอนข้อหนึ่งจากพระวจนะของพระเจ้าว่าเป็นความผิดพลาดหรือไม่ก็ได้อ้างอย่างผิดๆ ว่าพระเจ้าทรงชี้นำความเข้าใจของพวกเขา (พระเจ้าทรงตรัสแล้ว)

เกี่ยวกับหลักคำสอนข้อหนึ่งในพระคัมภีร์.

"คำมุสา" ที่มาถึงในปี 1931 คือคำกล่าวอ้างที่ว่า ชิสเตอร์ไวท์ได้ให้การรับรองทัศนะอันเป็นเท็จเกี่ยวกับ "เครื่องบูชาประจำวัน" ในพระธรรมดาเนียล ทัศนะอันเป็นเท็จที่ว่า "เครื่องบูชาประจำวัน" เป็นสัญลักษณ์แทนพันธกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการสวรรค์นั้น ตั้งอยู่บน "คำมุสา" ซึ่งอ้างว่าในปี 1910 เอลเลน ไวท์ได้แจ้งแก่ เอ. จี. แดเนียลส์ ว่าทัศนะของเขาและของเพรสคอตต์ที่ว่า "เครื่องบูชาประจำวัน" เป็นสัญลักษณ์แทนพันธกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการสวรรค์นั้น แท้จริงแล้วถูกต้อง ทั้ง ๆ ที่มีถ้อยคำลายลักษณ์อักษรโดยตรงของนางที่ขัดแย้งกับเรื่องนั้นอย่างชัดเจน

ทัศนะอันเป็นเท็จเกี่ยวกับ "เครื่องบูชาประจำวัน" ซึ่งในเวลานั้น (1931)

ได้รับการสถาปนาขึ้นภายในลาวติเซียนอัดเวนติสม์

ได้กลายเป็นรากฐานทางเทววิทยาที่ถูกนำมาใช้เพื่อก่อสร้างสารซึ่งเอเสเคียลพรรณนาว่าเป็น

"สันติภาพและความปลอดภัย" บรรดาข้อโต้แย้งนานาประการที่ถูกนำมาใช้เพื่ออ้างรากฐานอันเป็นเท็จนั้น

คือเหรียญและอัญมณีปลอมต่าง ๆ ที่มีลเลอร์เห็นในความฝันของเขา เมื่อถึงตอนท้ายของความฝัน

อัญมณีดั้งเดิมของเขาถูกปกคลุมอย่างมิดชิดด้วยของปลอมและขยะ และขยะกับอัญมณีและเหรียญปลอมเหล่านั้นเป็นภาพแทนของสารที่ตั้งอยู่บนความผิดพลาดอันเป็นรากฐานของพวกเขา คือความเชื่อที่ว่า

"เครื่องบูชาประจำวัน" หมายถึงพันธกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการสวรรค์ของพระองค์

ในข้อความตอนหนึ่งของเอเสเคียล เศษขยะและอัญมณีปลอมถูกพรรณนาว่าเป็น "กำแพง"

ซึ่งได้ถูกก่อกำขึ้นด้วยปูนที่อ่อนแอจนไม่อาจคงทนอยู่ได้ภายใต้แรงกดดันของ "ลมพายุ" หรือ "ฝนที่ไหลป่า"

ผู้เผยพระวจนะผู้ไม่เชื่อฟังจากยูดาห์ ผู้ซึ่งได้กล่าวตำหนิเยโรโบอัม ในที่สุดก็สิ้นชีวิตอยู่ระหว่าง "ลา" กับ

"สิงห์" "สิงห์" เป็นสัญลักษณ์ของบาบิโลน และ "ลา" เป็นสัญลักษณ์ของอิสลาม

หลักคำสอนสองประการซึ่งอัดเวนติสต์แบบเลาติเซียนไม่อาจมองเห็น

และซึ่งถูกเป็นภาพแทนโดยความตายของผู้เผยพระวจนะผู้ไม่เชื่อฟังนั้น คือข่าวสารเรื่องสันตะปาปา ("สิงห์") และข่าวสารเรื่องอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม ("ลา")

"ลมพายุ" ของเอเสเคียล เป็นสัญลักษณ์ของ "ลมแรงที่ทรงยับยั้งไว้" ของอิสยาห์ ใน "วันแห่งลมตะวันออก" ในบทที่สี่สิบเจ็ด "ลมพายุ" ของเอเสเคียล ยังเป็น "ลมหังสี" ในพระธรรมวิวรณ์บทที่เจ็ด

ซึ่งถูกเหนี่ยวรั้งไว้จนกว่าผู้รับใช้ของพระเจ้าจะได้รับการประทับตรา "ลมพายุ" ของเอเสเคียล

ยังเป็นข่าวสารของท่านจาก "ลมหังสี" ในบทที่สามสิบเจ็ด

ซึ่งนำกระดูกแห้งที่ตายแล้วให้กลับมีชีวิตขึ้นเป็นกองทัพอันเกรียงไกร "ลมพายุ" ของเอเสเคียล ซึ่งทำให้

"กำแพงที่ก่อกำขึ้นด้วยปูนที่ไม่ได้ผสมอย่างเหมาะสม" พังทลายลง

คือข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูของภัยพิบัติประการที่สาม.

"ฝนที่หลั่งลงมาอย่างท่วมท้น" ของเอเสเคียลเป็นสัญลักษณ์ของสันตะสำนัก และโดยเฉพาะเจาะจงยิ่งกว่านั้น

เป็นสัญลักษณ์ของช่วงเวลาแห่งวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งเริ่มต้นขึ้นด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา

ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ผู้เผยพระวจนะผู้ไม่เชื่อฟังจากยูดาห์ซึ่งตายอยู่ระหว่างลาและสิงโต

เป็นภาพแทนความตายของอัดเวนติสม์แบบเลาติเซียน ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างวันที่ 11 กันยายน 2001

เมื่อมาถึงของลา (วิบัติประการที่สาม) และกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า (สิงโต)

ความตายของอัดเวนติสม์แบบเลาติเซียนเกิดขึ้นในระหว่างการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

ซึ่งได้เริ่มขึ้นเมื่อบรรดาประชาชาติทั้งหลายโกรธเคือง แต่ยังคงยับยั้งไว้ในวันที่ 11 กันยายน 2001

และสิ้นสุดลงเมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ความตายของพวกเขา

ดังที่แสดงให้เห็นโดยผู้เผยพระวจนะผู้ไม่เชื่อฟังนั้น

เกิดขึ้นเพราะพวกเขาได้หวนกลับไปสู่วิธีการของโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อ

แม้ว่าพวกเขาได้รับการบอกกล่าวโดยตรงแล้วว่าอยากกลับไปยัง "ที่ชุมนุมของคนช่างเยาะเย้ย" เป็นอันขาด

ความตายของพวกเขาเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์แห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
ทันทีที่ประชากรของพระเจ้าได้รับการประทับตรา หุตสวรรค์ผู้ทำลายก็เริ่มงานของตน ตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน
ค.ศ. 2001 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึง การพิพากษาคนเป็นก็สำเร็จขึ้นในคริสตจักรของพระเจ้า
เพราะการพิพากษาเริ่มต้นที่เยรูซาเล็ม และเริ่มต้นกับพวกผู้เฒ่า ซึ่งควรจะเป็นผู้พิทักษ์ประชากร
แต่ได้ละทิ้งความรับผิดชอบของตนตลอดสี่ชั่วอายุคน
ผู้ที่ได้รับตราประทับในช่วงเวลานั้นคือธงสัญญาณที่ถูกชูขึ้นแก่บรรดาประชาชาติ
พวกเขาได้รับการประทับตราก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึง เพราะหนทางเดียวที่ฝูงแกะอื่นของพระเจ้า
จะได้รับการตัดเตือนก็คือโดยการได้เห็นชายหญิงในวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งมีตราประทับของพระเจ้า

"พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือการทรงกระทำให้โลกตระหนักถึงบาป ถึงความชอบธรรม
และถึงการพิพากษา
โลกจะได้รับคำเตือนได้ก็โดยการเห็นผู้ที่เชื่อความจริงได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยความจริง
ดำเนินชีวิตตามหลักการอันสูงส่งและบริสุทธิ์
และสำแดงให้เห็นอย่างเด่นชัดและสูงส่งถึงเส้นแบ่งระหว่างผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า
กับผู้ที่ยุยบยาพระบัญญัติเหล่านั้นไว้ได้เท่า
การชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณเป็นสิ่งที่ยิ่งซีให้เห็นความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีตราประทับของพระเจ้า
กับผู้ที่ยึดรักษาวันพักอันปลอมแปลง เมื่อบททดสอบมาถึง
ก็จะปรากฏอย่างชัดแจ้งว่าเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นคืออะไร นั่นคือการถือรักษาวันอาทิตย์
ผู้ที่ภายหลังจากได้ยินความจริงแล้ว ยังยืนยันที่จะถือว่าวันนี้เป็นวันบริสุทธิ์
ก็ยอมรับลายเซ็นของมนุษย์แห่งบาป ผู้ซึ่งคิดจะเปลี่ยนแปลงเวลาและธรรมบัญญัติ" Bible Training
School, December 1, 1903.

ความตายของแอ็ดเวนติสแบบเลาตีเซียสำเร็จลงในช่วงประวัติศาสตร์ของฝนชุกปลายฤดู
ซึ่งได้เริ่มโปรยปรายเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และจะถูกเทลงมาอย่างไร้ขีดจำกัด ณ
กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า เมื่อพระเจ้าได้ทรงสถาปนา
และแล้วทรงยกขึ้นเป็นธงสัญญาณซึ่งชนชาติหนึ่งที่ได้รับการประทับตราไว้เพื่อชวน์รันดรแล้ว

ในช่วงเวลานั้น ผู้ที่อยู่ในแอ็ดเวนติสแบบเลาตีเซียซึ่งกำลังเตรียมตัวเพื่อ
และจะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น
ถูกแทนไว้โดยชายยี่สิบห้าคนที่กราบไหว้ดวงอาทิตย์ในเอเสเคียลบทที่แปด
คนเหล่านี้คือผู้ที่ยอมรับข่าวสารเท็จเรื่อง "สันติสุขและความปลอดภัย" ของเอเสเคียล
ซึ่งเป็นตัวแทนของการปลอมแปลงข่าวสารฝนชุกปลายฤดูอันแท้จริง
ที่บรรดาเย้าผู้เท็จกำลังประกาศอยู่ในประวัติศาสตร์นั้น
รากฐานของข่าวสารฝนชุกปลายฤดูเท็จนั้นคือการระบุว่า "เครื่องเนื่องนิตย์"
ในพระธรรมดาเนียลเป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์ ทั้งที่แท้จริงแล้วเป็นสัญลักษณ์ของซาตาน
ความเชื่อพื้นฐานอันเป็นเท็จนั้นคือหลักคำสอนที่ "คนเยาะเย้ยผู้ครอบครองประชาชนแห่งเยรูซาเล็ม"
ใช้ในการก่อกำแพงที่ฉาบด้วยปูนขาวลวงไว้ของพวกเขา

การระบุว่า "the daily" เป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์นั้น ได้ถูกสถาปนาขึ้นในประวัติศาสตร์โดย "คำมุสา"
ในปี 1931 นับแต่นั้นเป็นต้นมา
กำแพงที่ฉาบปูนอย่างไม่พอเหมาะแห่งเหรียญปลอมและอัญมณีปลอมก็ได้ถูกก่อกำขึ้น "กำแพง"
นั้นถูกกำหนดให้พังทลายลงเมื่อชายผู้ถือแปรงบิดฝนมาถึง เพื่อชำระลานของพระองค์ให้สะอาดหมดจด
การชำระนั้นสำเร็จลุล่วงในช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ของประวัติศาสตร์ระหว่าง "stormy wind"

(ลาซึ่งหมายถึงวันที่ 11 กันยายน 2001) และ “overflowing showers” (สิ่งใดซึ่งหมายถึงกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า) ในประวัติศาสตร์นั้น ผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟังถูกประหารและถูกฝังไว้ในอุโมงค์ศพของผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จแห่งเบธเอล ซีสเตอร์ไวท์ระบุว่า “กำแพง” แห่งคำพยากรณ์คือพระราชบัญญัติของพระเจ้า

“ผู้เผยพระวจนะในที่นี่พรรณนาถึงชนชาติหนึ่งซึ่ง
ในยามที่เกิดการละทิ้งความจริงและความชอบธรรมกันโดยทั่วไป
กำลังแสวงหาที่จะฟื้นฟูหลักการทั้งหลายซึ่งเป็นรากฐานแห่งอาณาจักรของพระเจ้า พวกเขาเป็นผู้ซ่อมแซม
มรอยรั้าที่ได้เกิดขึ้นในพระราชบัญญัติของพระเจ้า—กำแพงที่พระองค์ทรงวางไว้ล้อมรอบผู้ที่พระองค์ทรง
เลือกสรรเพื่อการคุ้มครองของพวกเขา และการเชื่อฟังข้อบัญญัติของกำแพงนั้นซึ่งว่าด้วยความยุติธรรม
ความจริง และความบริสุทธิ์ ก็จะเป็นหลักประกันคุ้มภัยของพวกเขาตลอดไป”

“ด้วยถ้อยคำที่มีความหมายชัดเจนมีอาจคลาดเคลื่อน
ผู้เผยพระวจนะได้ชี้ให้เห็นถึงงานเฉพาะของชนผู้เหลือนี้ผู้สร้างกำแพงว่า
‘ถ้าเจ้าหันเหจากเจ้าเสียจากวันสะบาโต จากการกระทำตามความพอใจของเจ้าในวันบริสุทธิ์ของเรา
และเรียกวันสะบาโตว่าวันนำขึ้นขมยินดี ว่าเป็นวันบริสุทธิ์ของพระยาห์เวห์ อันควรแก่การถวายเกียรติ
และเจ้าจะถวายเกียรติแด่พระองค์ โดยไม่ดำเนินตามทางของตนเอง ไม่แสวงหาความพอใจของตนเอง
และไม่กล่าวถ้อยคำของตนเอง แล้วเจ้าจะขึ้นขมยินดีในพระยาห์เวห์
และเราจะให้เจ้าขึ้นขี่เหนือที่สูงแห่งแผ่นดินโลก และเลี้ยงเจ้าด้วยมรดกของยาโคบ บิดาของเจ้า
เพราะพระโอษฐ์ของพระยาห์เวห์ได้ตรัสไว้แล้ว’ อิสยาห์ 58:13, 14” Prophets and Kings, 678.

การเริ่มต้นของอาดเวนต์สม์รุ่นที่สี่ถูกกำหนดหมายไว้ด้วยการตีพิมพ์หนังสือเล่มหนึ่ง
เช่นเดียวกับการเริ่มต้นของรุ่นที่สาม อาดเวนต์สม์รุ่นที่สามเริ่มขึ้นด้วยการตีพิมพ์หนังสือของ W. W.
Prescott เรื่อง The Doctrine of Christ และรุ่นนั้นสิ้นสุดลงด้วยการตีพิมพ์ Questions on Doctrine
หนังสือ The Doctrine of Christ
ได้นำเสนอข่าวประเสริฐที่จิตใจปราศจากข่าวสารเชิงพยากรณ์แบบมิลเลอไรต์ ส่วน Questions on Doctrine
ได้นำเสนอข่าวประเสริฐที่ปฏิเสธพระราชกิจแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งพระคริสต์ทรงกระทำให้สำเร็จ The
Doctrine of Christ ได้ขจัดความสว่างแห่งนิมิต (chazon) ของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ออกไป และ
Questions on Doctrine ได้ขจัดความสว่างแห่งนิมิต (Mareh) ว่าด้วย “การปรากฏ” ของพระคริสต์ออกไป

ในช่วงระหว่างหนังสือทั้งสองเล่มนั้น ข่าวสารฝนปลายฤดูเทียมอันเป็นเท็จ ซึ่งมี
“พวกผู้หญิงร้องไห้คร่ำครวญถึงหัมมุส” เป็นสัญลักษณ์ ได้ถูกพัฒนาขึ้น ในประวัติศาสตร์นั่นเองที่
“คำสาปแห่งปี 1931” ได้รับการส่งเสริม คนชั่วรุ่นที่สามนั้น (สิ่งน่าสะอิดสะเอียน)
ยังถูกแทนด้วยการประนีประนอมของคริสตจักรที่สาม คือ เบอร์กามอส อีกด้วย สัญลักษณ์แห่งการประนีประนอม
ในคริสตจักรที่สามชี้ให้เห็นถึงงานแห่งการแสวงหาการรับรองจากสถาบันฝ่ายโลก
ซึ่งเป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์สำหรับเทววิทยาและกฎเกณฑ์สำหรับการแพทย์
การประนีประนอมต่อความจริงได้สำเร็จลงในคนชั่วรุ่นที่สามนั้น
ซึ่งรวมถึงการนำเข้าและการเน้นการใช้พระคัมภีร์ที่ได้รับการแปลมาจากต้นฉบับที่ถูกทำให้เสื่อมเสียแล้วด้วย

ในปี 1957 หนังสือ Questions on Doctrine
เป็นตัวแทนของการยอมจำนนต่อความจริงหลักแห่งพระกิตติคุณ ความจริงนั้นคือ
พระเยซูสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยเราให้พ้น “จาก” บาป แต่พระองค์มิได้สิ้นพระชนม์เพื่อช่วยเรา “ใน” บาป
คำสอนของคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อที่ว่า
มนุษย์ไม่สามารถเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้าได้นั้น เป็นข้อโต้แย้งนินทร์ของซาตาน มนุษย์สามารถ
และจำต้องเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า แม้ว่าซาตานจะอ้างว่า “เจ้าจะไม่ตายแน่”

ทัศนคติของโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อซึ่งเสื่อมทรามที่ว่า มนุษย์ไม่สามารถมีชัยเหนือบาปได้ และตั้งมั่นมนุษย์จึงไม่อาจเชื่อฟังกฎบัญญัติของพระเจ้าได้ จนกว่าพระเยซูจะทรงเปลี่ยนพวกเขาให้เป็นหุ่นยนต์ที่เชื่อฟังอย่างอัครสาวกในการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์นั้น ได้ถูกรวมเข้าไว้ในคำสอนของหนังสือ Questions on Doctrine.

ในปี ค.ศ. 1957 ลาโอติเซียแอตเวนต์ที่สี่ได้เริ่มต้นขึ้น และคำแพ่งที่ฉ้อฉลด้วยบุญที่ไม่ผลสมดีของมัน (พระราชบัญญัติ) ได้ถูกสถาปนาขึ้นแล้ว ด้วยเหตุนี้จึงก่อให้เกิดตรรกะที่จะทำให้ชายชราโบราณยี่สิบห้าคนล้มกราบต่อดวงอาทิตย์เมื่อสิ้นสุดเวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น คำแพ่งที่ฉ้อฉลด้วยบุญที่ไม่ผลสมดีนั้น ซึ่งก็คือความเชื่อที่ว่าการศึกษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ จะถูกกวาดไปเมื่อ “คำแพ่ง” แห่งการแยกระหว่างคริสตจักรกับรัฐถูกเอาออกไป ณ กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า กฎหมายวันอาทิตย์คือฝนฟ้าใหญ่ที่หลังทะเลลึก หรือดังที่อิสยาห์กล่าวไว้ มันคือภัยพิบัติที่หลังท่อม และกระแสน้ำท่อมนั้นเริ่มต้นขึ้น ณ กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ในสหรัฐอเมริกา

เมื่อมีการออกกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา ศัตรู (คือพระสันตะปาปา) จะเข้ามา “อย่างนำหลาก” (“ภัยพิบัติอันท่อมท้น”) และในเวลานั้นเอง “ธงสัญญาณ” จะถูกยกขึ้นต่อสู่เขา ในเวลานั้นเอง “คำแพ่งที่ฉ้อฉลด้วยบุญที่ไม่ผลสมให้เหมาะสม” ซึ่งแอตเวนต์แบบเลาตีเซียได้ก่อตั้งบนการประยุกต์ใช้ที่ผิดของ “เครื่องบูชาประจำวัน” จะถูกกวาดล้างไป

พระองค์จะทรงตอบแทนตามการกระทำของเขาทั้งหลาย คือพระพิโรธแก่ोरิของพระองค์ การสนองตอบแก่ศัตรูของพระองค์ พระองค์จะทรงสนองตอบแก่เกาะทั้งหลาย ดังนั้นเขาทั้งหลายจะยำเกรงพระนามของพระยาห์เวห์จากทิศตะวันตก และพระสิริของพระองค์จากทิศตะวันออกขึ้น เมื่อศัตรูจะหลงใหลเข้ามาดั่งน้ำท่วม พระวิญญาณของพระยาห์เวห์จะทรงยกธงขึ้นต้านเขา และพระผู้ไถ่จะเสด็จมายังศิโยน และมายังบรรดาผู้ที่หันกลับจากการละเมิดในยาโคบ พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า “ฝ่ายเรานี้เป็นพันธสัญญาของเราทั้งหลาย พระวิญญาณของเราซึ่งอยู่เหนือเจ้า และถ้อยคำของเราซึ่งเราได้ใส่ไว้ในปากของเจ้า จะไม่พรากไปจากปากของเจ้า หรือจากปากของเชื้อสายของเจ้า หรือจากปากของเชื้อสายแห่งเชื้อสายของเจ้า” พระยาห์เวห์ตรัสว่า “ตั้งแต่นี้ต่อไปและเป็นนิรันดร์” จงลุกขึ้น เปล่งแสงเกิด เพราะความสว่างของเจ้ามาแล้ว และพระสิริของพระยาห์เวห์ได้ขึ้นเหนือเจ้า เพราะเหตุนี้ ความมืดจะปกคลุมแผ่นดินโลก และความมืดที่ปกคลุมชนชาติทั้งหลาย แต่พระยาห์เวห์จะทรงขึ้นเหนือเจ้า และพระสิริของพระองค์จะปรากฏเหนือเจ้า และบรรดาประชาชาติจะมายังความสว่างของเจ้า และบรรดาษัตริย์จะมายังความเจิดจ้าแห่งการขึ้นของเจ้า อิสยาห์ 59:18-60:3

บรรดาคนต่างชาติจะมาสู่ความสว่างเมื่อพระสิริของพระเจ้าสถิตอยู่เหนือประชากรของพระองค์ และสิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อศัตรูหลังป่าเข้ามาดั่งน้ำท่วม เมื่อศัตรูนั้นเข้ามา พระเจ้าทรงยกมาตรฐาน (ธงสัญญาณ) ขึ้นต่อสู่เขา พระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งสถิตอยู่เหนือชนเหล่านั้นที่บรรดาคนต่างชาติตอบสนองนั้น คือพระลักษณะของพระองค์ และพระลักษณะของพระองค์ไม่ทำบาป ข่าวสารเรื่องสันติสุขและความปลอดภัยอันเป็นเท็จคือคำสอนที่สอนว่าชายและหญิงไม่สามารถมีชัยชนะเหนือบาปได้ ข่าวสารนั้นเป็นข่าวสารฝนชุกปลายฤดูอันเป็นเท็จ ซึ่งถูกประกาศในช่วงเวลาของข่าวสารฝนชุกปลายฤดูอันแท้จริง ซึ่งมาถึงเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ข่าวสารอันเป็นเท็จนั้นเป็นข่าวสารเท็จเกี่ยวกับพระราชบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งคือ “คำแพ่ง” หลักคำสอนเท็จนั้นถูกเป็นตัวแทนไว้ในหนังสือ Questions on Doctrine ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งการมาถึงของยุคที่สี่และยุคสุดท้ายของแอตเวนต์แบบเลาตีเซีย⁴

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 การกบฏทั้งสี่ประการของลาวดิเซียแอดเวนติสม์ได้มาถึงเพื่อทดสอบชนรุ่นสุดท้ายนั้นด้วยบาปของบรรพบุรุษของพวกเขา ในวันนั้น พระเจ้าได้ทรงขึ้นนำประชากรของพระองค์ให้กลับไปสู่ทางเก่าแก่ของเยเรมีย์ เพื่อพวกเขาจะได้เข้าใจและยอมรับข่าวสารรากฐานซึ่งถูกแทนด้วยอัญมณีของมิลเลอร์ หากพวกเขากระทำเช่นนั้น พวกเขาจะพบฝนชุกปลายฤดู ซึ่งเยเรมีย์เรียกว่า "การหยุดพัก" การทรงเรียกให้กลับไปสู่ทางเก่าแก่ นั้น เป็นการทดสอบเดิมซ้ำอีกครั้งหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดการกบฏในปี 1863.

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ซึ่งเป็น "วันแห่งลมบูรพาและลมแรง" ของอิสยาห์นั้น "บทเพลงแห่งสวนองุ่น" จะต้องถูกร้องขึ้น โดยบรรดาผู้ซึ่งในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบสี่ ข้อที่สาม และในบทที่สิบห้า ข้อที่สามด้วย ได้ร้องเพลงของโมเสสและของพระเมษโปดก บทเพลงนั้นคือข่าวสารแห่งเลาดีเซีย ซึ่งชี้ให้เห็นว่าประชากรผู้ได้รับเลือกในกาลก่อนนั้นกำลังถูกละเลยไป เพราะในขณะนั้นพระเจ้ากำลังทรงมอบสวนองุ่นของพระองค์แก่ชายและหญิงที่จะบังเกิดผลตามที่ทรงประสงค์จากสวนองุ่นนั้น ข่าวสารเรื่องสวนองุ่นนั้นคือข่าวสารถึงเลาดีเซีย ซึ่งเป็นข่าวสารที่โจนส์และแวกโกเนอร์ได้นำเสนอในการกบฏปี 1888.

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ฝนปลายฤดูได้เริ่มต้นขึ้น และในการโต้แย้งแห่งฮาบากุกบทที่สองนั้น ได้ระบุถึงคนจำพวกหนึ่งซึ่งได้นำเสนอข่าวสารแห่งศิลาทั้งสองแผ่น เพราะพวกเขาได้กลับไปสู่ทางเก่าแก่ของเยเรมีย์ และกำลังได้รับ "การพักสงบและความชื่นบานสดชื่น" ซึ่งอิสยาห์ชี้ว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจมาสู่บรรดาผู้ซึ่งมีวิธีการว่า "บรรทัดต่อบรรทัด" การโต้แย้งที่พวกเขาเข้าไปเกี่ยวข้องนั้นเป็นการต่อต้านข่าวสารอันเป็นเท็จเรื่องฝนปลายฤดู ซึ่งมี "พวกผู้หญิงร้องไห้คร่ำครวญถึงท่มมูส" เป็นสัญลักษณ์ และซึ่งได้หนุนใจประชากรชาวเลาดีเซียที่กำลังหลบลี้หนีด้วยข่าวสารแห่งสันติภาพและความปลอดภัย.

ข่าวสารเรื่องสันติสุขและความปลอดภัยอ้างว่า เป็นไปไม่ได้ที่ชายและหญิงจะไม่ทำบาป และนั่นพระเจ้าจึงสามารถและจะทรงประกาศให้เขาเป็นคนชอบธรรมได้เพียง "ใน" บาปของเขาเท่านั้น คนที่เฝ้าระวังอ้างว่าข่าวสารเรื่องสันติสุขและความปลอดภัยของตนเป็นข่าวสารแท้จริงว่าด้วยความชอบธรรมโดยความเชื่อซึ่ง Jones และ Waggoner ได้นำเสนอ แต่ข่าวสารนั้นละทิ้งความจริงที่ว่า ผู้ใดที่พระเจ้าทรงประกาศให้เป็นคนชอบธรรม พระองค์ก็ทรงชำระเขาให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เพราะพระเจ้ามิได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยผู้คนไว้ในบาปของเขา แต่เพื่อช่วยเขาให้พ้นจากบาปของเขา

วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เป็นจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาแห่งการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ซึ่งสิ้นสุดลงโดยชนชั้นหนึ่งได้รับตราของพระเจ้า ดังที่ทรงเป็นภาพแทนไว้โดยบรรดาผู้ที่ทอดถอนใจและร้องคร่ำครวญเพราะบรรดาสิ่งนำสะอิดสะเอียนในคริสตจักรและในแผ่นดิน และอีกชนชั้นหนึ่งซึ่งได้หันหลังให้พระวิหารที่ซึ่งพระราชกิจสุดท้ายของทูตสวรรค์องค์ที่สามกำลังกระทำให้สำเร็จ และพวกเขากำลังก้มกราบดวงอาทิตย์ ประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอร์ไรต์เป็นภาพประกอบประวัติศาสตร์ของขบวนการแห่งทูตสวรรค์องค์ที่สาม และโดยการนั้น จุดสุดยอดเกี่ยวข้องกับข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู และประสบการณ์ซึ่งข่าวสารนั้นก่อให้เกิดขึ้นในบรรดาผู้ที่เลือกจะกิน

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป।

"การไม่เต็มใจที่จะละทิ้งความคิดเห็นอันเกิดจากอคติที่ตนมีอยู่ก่อน และที่จะยอมรับความจริงนี้เป็นรากฐานของการต่อต้านส่วนใหญ่ที่ได้ปรากฏขึ้น ณ มินนีแอโพลิส ต่อข่าวสารขององค์พระผู้เป็นเจ้าผ่านทางพี่น้อง Waggoner และ Jones โดยการปลุกเร้าการต่อต้านนั้น ขาดงานจึงประสบความสำเร็จในการกีดกันจากประชากรของเราเป็นอย่างมาก ซึ่งฤทธานุภาพพิเศษของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พระเจ้าทรงปรารภว่าจะประทานแก่พวกเขา

ศัตรูได้ขัดขวางไม่ให้พวกเขาได้รับประสิทธิภาพซึ่งอาจเป็นของพวกเขาในการนำความจริงไปสู่โลก
ดั่งที่อัครทูตทั้งหลายได้ประกาศมันภายหลังวันเพ็นเทคอสต์
ความสว่างซึ่งจะส่องโลกทั้งสี่ให้สว่างด้วยพระสิริของมันนั้น ได้ถูกต่อต้าน
และโดยการกระทำของพี่น้องของเราเอง ก็ได้ถูกกีดกันไว้จากโลกเป็นอันมาก” Selected Messages,
book 1, 235.